

Előfizetési árak:

postán vagy házhoz küldve:
 Egész évre . 24 kor.
 Félévre . 12 kor.
 Negyedévre . 6 kor.
 Egy hónapra . 2 kor.

Egyes szám ára 8 fill.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Hirdetések díja:

Egyhasábos petit sor
 10 fill. vagy egy □ cm.
 hely 4 fill. — Nyilttér
 és magánérdekű ismer-
 tetés soronkint 40 fill.

Megjelenik naponkint
 reggel 6 órakor,
 hétfőn vagy ünnep után
 déli 12 órakor.

Szerkesztőség: Kossuth-utca 19.

Ide küldendők a lap szellemi részét illető közlemények.

Főszerkesztő:

Koncz Ákos.

Felelős szerkesztő:

Dr. Orbán József.

Kiadóhivatal: Kossuth-utca 13.

Előfizetés, hirdetés és magánérdekű ismertetések felvétele.

Hétköznapi kérdések.

Debreczen, február 28.

(F.) Az életviszonyok nagyobbára hétköznapi kérdésekből állnak, amelyek államban és társadalomban egyaránt dominálnak. Az állami gépezet zavartalan működése legkivált attól függ, hogy a hétköznapi kérdéseket elintéző köz-igazgatási és igazságügyi közegek helyesen és simán funkcionálnak-e. Azért a hétköznapi kérdéseket nem szabad kicsinyelni, époly kevéssé, amint valamely gépben bármi csekély alkatrész hibás működése sem hanyagolható el, mert annak meglazulása, avagy hibás működése visszahatással lehet az egész gépezet működésére.

Széll Kálmán miniszterelnök a költségvetés eddigi folyama alatt beigazolta, hogy a magas politika mellett, amelynek szolgálatában nagyjelentőségű közjogi és állampolitikai fejtegetéseket mondott, a hétköznapi kérdések jelentősége iránt is kellően méltányó érzékkel bír. Ennek bizonyossága, hogy pl. a közegészségügy kérdésében részleges nyilatkozatokat tett, amelyeket Polónyi Géza nagyon hiába és ha-

szontalan módon igyekezett kicsinyelni.

Sőt a közvéleménynek felháborodással kell rosszalni a Polónyi szavaiban foglalt tendenciát, amely megvető kicsinyléssel akar hatásra szert tenni akkor, mikor egyebek között arról van szó, hogy Magyarországon évenként körülbelül 15,000 gyermek születik halva és 150,000 gyermek hal meg egy éves koron alul, s hogy miként kellene ezen az abnormális állapotokon segíteni.

Ez bizony valósággal életkérdés ránk nézve és nagyon lényeges minden, ami avval összefügg, tehát a képesítéssel bíró bábák száma is.

Erős államot, csak erős népesség képezhet, a melynek erejéhez hozzá tartozik, hogy kellően sűrű legyen, aminek meg előfeltétele, hogy a halandóság ne legyen aránytalan. Mi haszna bármily szép és üdvös intézményeknek, ha a népesség pusztul és az emberanyag vétkes avagy hanyag gondatlanságból kelletlenül erősebb mértékben elvész. Mennyi nemzeti és gazdasági érték megy veszendőbe a fentebb jelzett két nagy számban.

Széll Kálmán miniszterelnök kijelentései, amelyekkel már eddig is

megtett lépésekről beszámolt és ezután megteendőket körvonalozott — Polónyi Géza kivételével — bizonyára az egész országot megnyugvással töltik el, hogy bölcös, humánus és erélyes közegészségügyi politikával a halandóság aránytalanságát jelentékeny mértékben sikerül majd enyhíteni.

Gróf Széchenyi Manó távozása. Gróf Széchenyi Manó, a felség személye körüli miniszter, a ki megrongált egészsége miatt már régebben visszavonult minisztériumának vezetésétől, nemsokára forma szerint is megváltik állásától. Ugy értesülünk, hogy gróf Széchenyi fölmentését már legközelebb publikálja a hivatalos lap. Helyét egyelőre nem töltik be, hanem Széll Kálmán miniszterelnök, a ki a felség személye körüli minisztert eddig is helyettesítette, hivatalosan is meg fog bizatni a minisztérium vezetésével.

Ujabb zavarok Ausztriában. Bécsből írják, hogy legujabban a jobboldali pártok kebelében viszály támadt a képviselőházi alelnökválasztás miatt. Az ifju csehek, a nagybirtokosság, a szlovének, horvátok és rutének nagyrészt dr. Zaczekra adják majd szavazatukat, de azért számosan vannak köztük, akik lengyelt, névszerint Mileski képviselőt akarják megválasztani. A második alelnöki állást a németeknek akarják átengedni, amely esetben Lupulnak, a jelenlegi másodalelnöknek le kellene mondani állásáról. A lengyelek minderről nem akarnak tudni semmit sem és Prade képviselőre

TÁRCZA.

Vágyva . . .

Vágyva tekintek fel az égre:
 Hová repülsz te kis madár?
 Miféle vágy hajt fel a légbe,
 Hová szívünk imája jár?

Felérsz-e vajh a csillagokba,
 És látsz-e ott oly sziveket?
 Kiket, ha másért hűn dobogva
 Csalódás ér: már megreped?

Vagy ott, a szép csillagvilágban
 Nincs más, csak hűség, szerelem?
 S élnek-e édes boldogságban
 Végig egy hosszú életen?

S hogyha eljő a késő aggkor
 És sirjuk végre készen áll:
 Vigan szállnak-e sirba akkor,
 Csöndes-e nékik a halál?

Oh, hogyha így van, kis madárka,
 Vigy, oh vigy fel te engemet!
 A boldogság honát kitarva,
 Tedd boldoggá a lelkemet.

Hadd éljek ott szeretve, hiven
 S legyen egy édes kedvesem,

Kinek szívén dobogna szivem
 És el nem hagyna sohasem.

Vagy még se, még se! Isten véled!
 Repülj magad csak kis madár!
 Nem kéne nekem ott az élet.
 Tündér-királyság várna bár!

Amig enyéim körülállva
 Szeretnek hiven, édesen:
 Tündérvilágok boldogsága
 Dehogy is kéne énnekem!

Krüzselyi Erzsike.

Házi bálon.

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti tárczája. —
 — Irta: László József. —

Nagyon is vig farsangunk volt az idén, nemcsak sok volt a bál, de igen sok volt az ugynevezett házi bál is, melyen rendszeren jobban mulat a könnyű, pezsgő vérű ifjuság, nem lévén kitéve annyi czeremóniának.

A házi bálakat — megyei központon lakunk — a főispán házi bálja kezdte meg, mely igen fényesen sikerült. Ahány kopott báró és gróf család volt városunkban és a megyében, az mind hivatalos volt, hogy ha bár nem is vagyon, de rangra való tekintetből a mulatságnak meg legyen adva a maga előkelősége.

Fonnyadt háju mágnás kisasszonyok bizony itt hiába sóvárogtak szerelem után, ma mindenütt csak azt nézik a házasulandó gavallérok, az inezsi fincsi uracsok, hogy: mi a hozomány? — a leány csak egyszerűen ráadás!

A főispánnak tömjénezett a tarka-barka sereg, a sok uniformis, a vidéki gentry, mely elemében volt, tul akarván tenni egyik a másikon. Mulatságról azonban szó sem volt, sok volt az idegen elem, sok a hivatalos személyiség, kiket a főispán kötelességből, de nem szeretetből hívott meg. A táncsterem színültig tele, alig lehetett táncolni. Az igazi kedv nagyon hiányzott, mint minden olyan mulatságon, hol tulságos sokan vannak s a táncolás veszedelmes dolog.

Mint röpke álom tünt egyik óra a másik után s városunk legelső s legelittebb házi bálja lezajlott pompájával s minden vele járó unalmasságával együtt.

Ezután jöttek a többi érdekesebb és kedvesebb házi mulatságok, hol nem a vendégek száma, de inkább a kedélyesség uralkodott.

Kikapok a többek közül egyet s nézzük csak először is, kik sűrögnek-forognak itt a sima parquetten.

A haziur egy éltebb, pohos, elhizott nagybirtokos, nevével együtt, ki melleleg mondva, még ma is igen szép asszony, bár közel van az ötven évhez, — képezi a mulatság központját. Nekik van mindenkihez

Képes levelezőlap,

nagy választékban, bámulatos
 olesó árakon kaphatók a

gyűjteményhez Abumok.

CSOKONAI-papirkereskedésben.

fognak szavazni. Ezzel aztán a jobboldali pártok közt fennálló feszült viszony nyílt ellenségeskedésbe menne át. A cseh nagybirtokos és délszláv klubok ma délután közös ülést tartanak a végből, hogy a jobboldali pártoknak szorosabb egységbehozását újból megkísértsék.

Ma délelőtti megjelent Körber osztrák miniszterelnöknek az alsóausztriai tartománygyűlés szabadelvű képviselőinek egy küldöttsége, amely a miniszternek egy memorandumot nyújtott át az új választási rend ellen. A képviselők, akik ötégyed óra hosszat tárgyaltak a miniszterelnökkel, első sorban új választások kiírását követelték. Ha a kormány nem teljesítené a liberális tartománygyűlési és a községtanácsi képviselőknek ezt a kérését, ezek le fogják vonni a végső konzekvenziákat, ami alatt valószínűleg az exodust értik.

A kerületi dalosszövetség.

— Zárzó. —

Kerékgyártó József ur, e lapok febr. 28-iki számában válaszolt nekem azzal, hogy ő mennyire meg volt lepelve, mikor azt látta, hogy Keller Sándornak tulajdonítom azt a cikket, a melyet az első betűtől az utolsóig ő írt s melyre legközelebb volt szerencsém válaszolni; és el nem tudja képzelni, hogy miként betűztem én ki abból a szerencsétlen K. betűből Keller Sándort.

Nos hát, hadd legyen teljes a Kerékgyártó ur meglepetése. Én nem abból a K. betűből olvastam ki az ellenfelem nevét, hanem abból, amit a cikk tartalmazott.

A felett hiába vitázik Keller ur, hogy én őt jogtalanul támadom, mert, hogy a megtámadott én voltam és hogy a megtámadó cikket ő írta alá, az egyszer bizonyos. A szerzőség jogát intézzék el Kerékgyártó urral, az reám nem tartozik. A módor, a melyben írtam, csak hasonmása annak, a melylyel támadtattam. Hogy honnan vette az én 25 éves írói multamat, nem tudom, mert én nem szoktam vele dicsekedni; ez az én bűnöm, mely azonban olyan, mint az eredendő bűn: velem született.

Kerékgyártó urhoz nekem kevés szavam lehet már azok után, amiket elmondtam. Legfeljebb azt hozom tudomására, hogy a pécsi dalárda nem alakította meg a dunán-

tuli szövetséget, nem is tartozott abba; hanem megalakította a győr-soproni dalegylet, ugyanezen székhellyel és még eddig nem volt oka azt megbánni.

Mindenekfelett pedig ajánlom Kerékgyártó urnak, hogy nézegessen bele a központi számadásokba és azután nyilvánítsa ki, hogy meg van-e elégedve ezzel a rendszerrel. A „Király-hymnus alapot” épen most temeti a központ, ha siet, elérkezik a temetésére.

Mi nagyon ismerjük azt a számadást, mert hiszen egyik tagtársunk szintén benne volt a számvizsgáló küldöttségben, de semmi mi kétségünk nem lehet abban, hogy minden kifogások dacára ez a számadás is helyben fog hagyatni, mint a többi, mert imé Kerékgyártó ur is, feltétlen hiva a központnak s teljesen meg van elégedve kezelési rendszerével.

Hogy miként lesz alkotva a „Debreczeni kerületi dalosszövetség” alapszabálya; végképen elszakad-e az országos központi szövetségtől, vagy nem? azt még korai jóslgatni, miután még majd a márczius 18-ra összehívott alkalmi gyűlés fog e felett határozni; de azt isméltelen kijelentem, hogy a „Debreczeni Dalegylet”-nek nem volt eszéágában sem, hogy az országos szövetséget megbomlassza — csak más alapokra akarta tekinteni a gazdálkodási rendszert.

Ajánlom a „Munkás Dalegylet” vezetőinek, hogy ezen az alakuló gyűlésen jelenjenek meg, mert ott sok olyasmiről fognak tájékozást nyerhetni, amiről most, úgy látszik, fogalmuk sincsen.

Addig is béke velünk!

Péter Gábor.

A belügyi tárcza költségvetése.

— Országgyűlési expressz-tudósítás. —

Budapest, márczius 1.

A mai ülésen Perczel Dezső elnökölt. A külügyi tárcza költségvetését folytatták és pedig a fővárosi rendőrség tételét.

Kálmán Károly volt az első szónok, aki a rendőrség ellen beszélt.

Visontai Soma a nemzetiségi kérdést az államrendészet hatáskörébe tartozónak

mondja. A fővárosi rendőrség mizériáit festi, a rossz, egészségtelen börtön-viszonyokat.

A rendőri közegek szakszerű kiképezését sürgeti. Helyszíni szemlék tartására, kikutatására, diskrét vizsgálatokra képzés nélkül képtelenek a közegek. A rendőrségi muzeumokat sürgeti, melyet azonban majdnem lehetetlenne tesz a büntető törvénykönyv azon cikkelye, mely a bűnjelék megsemmisítését elrendeli. Erre a mizériára felhívja a belügyminiszter figyelmét és a tételt elfogadja (Helyeslés.)

Pichler Győző. A rendőrségi tisztviselők és közegek túlterheléséről beszél és jelenleg szaporítást sürget. A tolonczügy rendezését követeli.

Elnök a vitát bezárja.

Szell Kálmán miniszterelnök, bár a felvetett kérdések aprólékosak, válaszolni kíván rájuk. A rendőrség tennivalója oly mértékben szaporodik, hogy a személy szaporítást tovább huzni nem lehet.

Az utolsó évtizedekben a rendőrség munkája túlhalmozódott és egyelőre a személy szaporítást keresztülvitte a saját felelősségére, mert a közbiztonság érdeke kívánta. (Helyeslés.) Felhozta Pichler, hogy régebbi vádjait a vizsgálatok igazolták. Megígéri, ugymond a miniszterelnök, hogy el fogja olvasni Pichler újabb beszédeit és a mennyiben a felhozottak orvoslást követelnek, az meg fog történni. Visontainak feleli, hogy a rendőrségi muzeum létesítését maga is szükségesnek tartja.

Ezután több felszólaló nem lévén, a tételt megszavazták.

Ováry Ferencz a vidéki tűzoltóügyről beszél és e tekintetben azok hiányait felsorolja.

Szell Kálmán röviden csak annyit jelentett ki, hogy a közrendészet ügyét a legfontosabb és a legszükségesebb teendők közzé sorozza s akár a közigazgatás reformjával együttesen, akár annak keretén kívül, de nagyon rövid idő alatt dülőre fogja juttatni ezt a kérdést.

Az elnök öt perczele felfüggesztette az ülést.

Szünet után

Kálmán Károly a közjótékonysági tételnél felszólalt és azt kifogásolta.

A tételt a ház elfogadta.

Ezután több tételt vita nélkül elfogadtak.

Komjáthy Béla kifogásolja a ház nap-

egy-egy bizalmas szavuk, mindenkitől szép bókot kapnak, hogy az estély mily remekül sikerült, mit ők néma meghajlással viszonoznak. — Majd elvesznek a teremben, egyik jobbra, másik balra szórakoztatja a vendégeket.

A család sarjadéka Marianne és Zoltán, szemefénye az egész társaságnak, becézgett két gyönyörű teremtes, melyet a sors csak kevés szülőnek ad; csupa báj és kellem, szeretet és jószág ömlik le mindegyik arcáról. Marianne már 16 éves, először vesz részt ilyen nagybirtokos estélyen, csábitó, nefelejts szemekkel, páratlan anyagi kedélylyel, igéző mosolylyal ajakán.

Bátyja Zoltán, első éves jogász, valósgos tehetség, minden tantárgyból kitűnően colloquált. Ha e fényes tulajdonsághoz vesztük, hogy égető, fekete szemével minden leányt megbűvölt: úgy tisztában lehetünk azzal, hogy ez ifju pár volt tulajdonképen az, ki az estély díszét emelte s kikkel együtt az egész társaság magát kedélyesen érezte és találta is.

Engem valósggal megbabonázott, mikor egyszer láttam, hogy a csárdást együtt táncolták. Csak kezök végét fogták, majd csak egy kézzel, majd eleresztve, a lépéseket oly esinnal lejtve, hogy szinpadit mutatványnak beillett volna.

A szépség tökélyét láttam bennök, ezt a ritka istenadományt, mely oly kevés halandónak jutott osztályrészül. E mámortól megittasodva, a falhoz dőltem s kívántam magamban, bárha ez a látvány szemem elől soha el nem tűnnék...

Nézzük csak a mulatós, tánczó ifjuságot.

Ott a sarokban erősen udvarol Muki urfi az ő eszményképének, a gazdag Elvira kisasszonynak. Muki egyike a város első udvarlójának. Felgyürt nadrág, kezében kis sétatálcza, a színházban a sarok ülés, hol a szünetek alatt egyik páholyból a másikba szaladgált s hol ennek, hol annak a gazdag lánynak tette a szepet: valósgos szelthámos udvarló volt. Ezekkel a tulajdonságokkal vonta magára az általános figyelmet.

De mindezeket felülmulta az a páratlan ügyesség és képesség, a hogy Muki fűtyölni tudott. Ebben művész volt. Fel is lett kérve, hogy közkívánatra fűtyöljön valamit az ő gazdag műsorából. Muki nem igen kerette magát s elfűtyölte a sebbnélsebb nótákat, egyiket a másik után. E fűtyölte Elvira kedvenc dalát is:

„Szerelmes a nap a holdba,
A hold meg csillagokba,
A csillagok az egekbe,
Én meg a te
Ragyogó szép szemedbe.”

Kis híján, hogy fel nem emelték a levegőbe, olyan hatást keltett nem épen mindennapi művészetével.

Elvira boldog is volt, hogy ilyen imádója van, kitől a minap szép mellesokrot is kapott. De a furfangos Mukit még inkább ingerelte az a dus örökség, mely majd egykor Elvirára száll.

Mi történik abban a kis fülkében? Egy ifju pár heves társalgást folytat.

— Te megölted lelkemet, nem szeretlek többé, — alig hallható hangon mondja a leány, — kérlek távozz tőlem, kerülj, viseld magad úgy, mintha itt sem volnék.

— Egyetlenem, ne ejts kétségbe, én imádlak, szembe szállok a világgal s győzedelmeskedni akarok rajta, mentséget keresek. Ah! mennyit szenvedek, a rágalom furakodott közzénk, én nem vagyok oka semminek, — feleli magából egészen kikelten a férfi.

Mindez egy pár pillanat műve volt. A leány hitt a férfinak s megbocsátott. A fülkéből kijövet folytatták a táncot. Senki nem gyanította, mi minden nem történt e pár perc alatt, nem hallotta, nem vette észre senki... Történnék dolgok, mikről a világ mit sem tud, de nem is volna jó, ha tudná...

Sűrűgnek, forognak a párok a teremben, tüzzel járják a táncot, a gondtalan s könnyelmű ifjuság mulat s élvez kényekedve szerint. Hja! nem hiába mondja a nóta, hogy:

„Azt dalolja a kis madár,
Az életben egyszer van nyár,
Hogyha eltöltöd a nyarat,
Csak a száraz lombja marad...”

Ha érdekes volt az ifjuság szemléletében gyönyörködni, nem kevésbé érdekes az idősebb hölgyek és férfiak csoportja is.

A mamák erősen bírálják a tánczókat, az ő szemök elől nem menekülhet senki, egyéb dolguk sincs, mint bírálgatni s megjegyzéseket tenni.

— Hogy tánczol az az Ella, milyen izléstelenül! Na aztán, hogy áll rajta az a drága ruha, mintha csak ráhányták volna. Secesszió tolette akarna lenni, de inkább csak maskara az...

— Hát ez a Paula, milyen epedő tekintet vet arra a katonára, mikor vele tánczol.

lóját és kéri a miniszterelnököt, hogy a képviselői beszédeket a hivatalos lap közölje.

Thaly Kálmán pártolja Komjáthy felszólalását és ha egyelőre még nem lehet a hivatalos lapban a képviselői beszédeket közölni, kéri a minisztert intézkedni, hogy a hivatalos lap minden vasárnap egy mellékleten hozza az a heti beszédeket.

Ezzel a felszólalással az egész belügyi tárcza befejeztetett.

Hosszas, percekig tartó eljenzés.

Ezután következik a kereskedelmi tárcza.

A czimnél felszólal Weisz Berthold.

Öngyilkos gyorsíró-főnök.

— Expressz tudósítás. —

Budapest, márczius 1.

A képviselőházban ma nem a napirend volt a legérdekesebb tárgy. Hanem egy hír. Délben 12 órakor megszólalt a mentők telefonja: Halló! Van-e a képviselőházban egy Jankovich István nevű gyorsírói másod főnök?

— Van. De nincs most itt benn. Ki keresi.

— Senki se keresi. A mentők beszélnek. Jankovich ur agyonlőtte magát.

Pillanat alatt tudta a hirt az egész Ház. Jankovichot mindenki ismerte. Magas, jól táplált, kissé őszes, mindig jókedvű ember volt. Alig akarták elhinni az öngyilkosságot.

Leszky Gyula felkiáltott: Lehetetlen! Hisz 10 órakor beszéltem vele a nyár-utcában.

— Épen a nyár utcai fürdőben lőtte magát agyon.

— Tehát igaz volt. 3 nap előtt az első főnöktől, Fenyvessytől szabadságot kért, hogy a tisztviselők egyesületének házipitési költségeivel leszámolhasson. Az egyesületnek ő volt az igazgatója. Agglegény volt. Anyjával és 3 nővérével lakott. Fivére fogház-felügyelő. Rendezett viszonyok közt élt.

1872-ben, Markovics halála után lett másodfőnök, pedig a legfiatalabb gyorsíró gyakornok volt.

Majd felveszi a szemével! Nem is tudom, a szülei hogy engedhetik meg. Ebből bizonyosan pár lesz, ezeket már nehéz lesz szétválasztani. Vajjon ki teszi le a cautiót? Na, én a lányom katonához soh'sem adnám...

Ilyen megjegyzésekkel szórakoztatják egymást a mamák, az ember azt hinné, hogy talán elálmosodnak a sok ülés folytán. Dehogy! sőt inkább, ők a legkitartóbbak.

Vannak itt még más igen érdekes hölgyek is. Ott ül egy törvényszéki bíróné, ki nek bogara a kapaszkodás, ő már csak a táblabírónékkal találja magát. Van itt táblabíróné is, ki már az ő régi törvényszéki bíróné barátnéit lenézi.

Pöffeszkedik, kérkedik a világ, nem fér a bőrébe, mai nagyzási hóborttal jár, hogy mindig csak felfelé az igaz, hogy már soknak nyakát szegte korunknak ez a nyavalyája.

Az idősebb férfiakról keveset mendhatok; félrehúzódva kártyáznak, a buffet-ben kvaterkálnak, nekik nem valami nagy mulatság a reggelt itt bevárni.

En gyönyörködöm mindenben, a házi bál tarka mozgó képében, bár éles szemem sok mindenben megakad, de mégis belényugszom a megváltozhatatlanba: ennek így kell lenni.

Zsibong előttem a világ s ha meggondolom, hogy fényesen kivilágított teremben, a szép ruha mennyi köznapiasságot, mennyi hitványságot eltakar: úgy legboldogabbnak érzem magam mégis akkor, ha otthon maradok s fejem ágyam kemény vánkosára lehajtva, magam jól kialszom.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti táviratai. —

Pápay osztályfőnök utódja.

Budapest, márczius 1. Ar dvári Kőnig Károly utvari tanácsost a király osztályfővé nevezte ki. E szerint ő lett Pápay utódja.

Bezerédy Pál kitüntetése.

Budapest, márczius 1. Bezerédy Pálnak a király Kőnig udvari tanácsos által különös elismerését nyilvánította.

Uj választás.

Budapest, márczius 1. A Neues Wiener Tagblatt szerint a magyar országgyűlést a mostani ülészak után feloszlatják s az új választás még a tél előtt meglesz.

Török dolgok.

Konstantinápoly, márczius 1. A szalonik-monasztiri vasút 1899 re szóló kilométergaranciáját, amely 72 940 fontra rug, a néhány nappal ezelőtt lefizetett utolsó részlettel teljesen kiegyenlítették. Az anatóliai vasút 1899. évi kilométer garanciájára, a mely 311.146 fontot tesz, még 125.546 font van hátralékban, de valószínűleg ezt az összeget is nemsokára befizetik.

Konstantinápoly, márczius 1. Hir szerint Oroszország koncessziót igyekszik kapni a Szamszuntól Szivaszig építendő vasutra, amelyre annak idején egy Macar nevű belga vállalkozónak adtak koncessziót, de az mindeddig nem építette ki a vasutat.

Filippopolj, márczius 1. Konstantinápolyi jelentések szerint ott hire jár, hogy Abdulah effendit, aki annak idején az Angliához intézett feliratot sugalmazta, Taifba (Arabia) száműzték.

Az Egyesült-Államok háztartása.

Washington, márczius 1. Az Egyesült Államok bevételei febr. hónapban 45.631,265 dollára, kiadásai 37.827,000 dollárra rugtak.

Roseberry visszavonulása.

London, márczius hó 1. A Midlothian Liberal-Association évi közgyűlésén amelyet tegnap tartottak meg Edinburghban, a gyűlés vezetője bejelentette, hogy Roseberry lord lemondott az elnökségről és hozzátette, hogy Roseberry szakítani készül a liberális egyesületek más árnyalataival is. Nehány londoni reggeli ujság szerint ez az esemény arra vall, hogy Roseberry visszavonul az aktív politika teréről.

A dél-afrikai háború.

A bur Leonidas.

Cronje bur tábornok csodás hadviselését hallva, a spártai Leonidas jut eszünkbe, ki az ezer teszpiszi hőssel a világverő persa seregnek utját állotta a termopilei szorosnál. Ugy küzdött ez az ember, mint egy orosz-lán. Tudta, érezte, hogy minden bur tőle várja a szabadulást. Cronje védte is magát tíz nap, de végre is megadta magát, mert nem akarta a győzelem reménye nélkül halomra lövetni tábort.

Az angol ágyuk és mintegy negyven-ezer fegyveres egy álló hétig szórták tüzket a burokra. A Modder folyót pirosra festette a kiömlő vér... A harezdett férfiak közt erőselekkü nők is küzdöttek a közös kincsért: a szabadságért. A kartáestól talált haldokló bur vitéz hidegülő kezéből hitvese ragadta ki a kardot s mint a megsebzett orosz-lán, halálos csapásokat osztogatott... Mint hajdan nálunk a Dobó táborának asszonyai, úgy küzdenek kis hazájuk dicsőségért s szabadságáért a bur nők, lelkesítve

a csüggedőket, ápolva a sebesülteket, imádkozva az elesettekért...

Cronje a tulnyomó erővel szemben kénytelen volt magát megadni. Ez azonban még nem jelenti az angolok diadalát. És végződjék bármiképen ez az egyenlőtlen harc, Transzvált vagy úgy fogja emlegetni az utókor, mint a népszabadság nagy temetőjét, vagy mint a szabadság legfényesebb diadalának örökké álló emlékoszlopát. Az angol tulerő földönfutókká teheti őket, de nevék, hősi lelkük halhatatlan lesz... Mint a táviratok hozzák, a burok nem csüggednek, bátorságuk nem csökken... A liddit golyók irtózatossá tize ritkítja ugyan soraikat, de az elesettek helyébe ujak lépnek. S ha mégis a népszabadságért törekvő nemzetek közös sorsa lesz is osztályrészük bukásukban, az övék lesz a diadal, mert népek milliói könyezik meg sorsukat s teiteket örök emlékül jegyzik fel a történelem lapjaira...

Az elbizakodott, a zsarnokság útjára tévedt brittek méltó büntetése volna, ha e háboru a burok győzelmével végződne. Mert a ki a népszabadság ellen tör, — az megérdemli, hogy kudarcot valljon. És ha még maradt volna is bennünk valami rokonszenv az angol hadsereg iránt, az is cútünik, — hallva azon kegyetlenségeket, melyeket elkövet tehetetlen dühben. Az embertelenségéről híressé vált **Kitchener** nem engedi a bur halottakat eltemetni s a hazájuk szabadságáért harezoló hősök temetetlenül fekszenek a gázló moosarai közepett. Nincs az angol hadseregben emberies érzés. Ne csodáljuk tehát, ha a nemzetek irtózatossal fordulnak el nemesak a hadviselésnek ezen szokatlanni embertelen módjától, hanem azoktól is, a kik a népszabadságot letipró harezukban bosszujokat: kudarcuk felett adandó alkalommal vérbe fojtják.

Ötven éves emlékek szomorú képe ujhodik meg lelkünkben, midőn a burok élet-halál harezáról olvasunk. Dicsőség és bukás ölelkezett a mi életünkben is. Egy világ csodálkozott győzedelmeinken és Világosnál mégis sötétség borult e hazára. Ki tudja, mi lesz a burok vége? Élet jöjjön bár, vagy halál, a dicsőséghez e harezban kizárólagosan csak nekik van joguk... Győzzenek bár az angolok, e győzelem vereség s azért nem méltó a dicsévkésre. Anglia nagysága, hatalma, fénye mind eltűnnek a maroknyi tur nép önfeláldozó hazaszeretete és hősiességének fénye mellett. Az óriási erő győzhet, a modern Leonidasok meghalhatnak, de az utókor a burok nevével együtt fogja emlegetni a teszpiszi hősekkel...

De reméljünk! A döntés még nem következett be. A burok nem lankadnak, — harezzi kedvük nem lohadt s ki tudja: a háboru végén nem ők kerülnek-e ki győztesen ama harezból, mely esetben ez a világ egyik legnagyobb csodája lesz!

Koncz Ákos.

— Távirati tudósítás. —

Washington, márczius 1. A kongresszusnak 30 tagja a következő táviratot küldte Cronjenak: Az Egyesült-Államok képviselőházának alulírott tagjai üdvözlök önt és katonáit azért a hősiességért és bátorságért, a melyet az emberi jogokért vívott vitéz küzdelemben tanusítottak.

A béke ellen.

London, márczius 1. Az a kontinens számos ujságában kifejezésre jutott gondolat, hogy Angliára nézve elérkezett az ideje, hogy békefeltételeket ajánljon a buroknak, mert a nemzeti becsületért eleget tett, itt épenséggel nem kell visszhangot. Itt az az uralkodó nézet, hogy azok az ujságok, a melyek ezt a dolgot mindig úgy tüntetik fel, mintha Anglia zsoldosok segítségével néhány tőkepénzesnek a hasznáért küzdene, hogy az az aranybányákat biztosítsa magának és új területeket hódítson, teljesen félreértik az angolokat, a kik látják, miként áldozzák fel honfitársaik ezrei kész öröm-

mel életüket, egyrészt azért, hogy Britannia területét megvédjék, másrészt azért, hogy Anglia hegemoniáját Dél-Afrikában egyszerűs mindenkorra biztosítsák. Ha az angolok le nem verik a burok haderejét, akkor Angliának állandóan százezer főnyi helyőrséget kell tartania Dél-Afrikában, csak azért, hogy területének határait újabb be-törések ellen megvédje. Ez elviselhetetlen teher volna. Érthetetlen volna tehát a jelen pillanatban szentimentalizmusból békéről beszélni.

A burok tovább küzdenek.

London, márczius 1. A Morningpost jelenti tegnapi kelettel a colensoi táborból: Az ellenséges haderő száma nem kevesebb 10,000 embernél. Az ellenségnek hat vagy hét ágyuja van fedett állásban. Ugy látszik, nem szándékozik abbahagyni Ladysmith ostromát. A burok — mondja a nevezett lap tudósítója — még hevesebben és bátrabban küzdenek, mint eddig.

Veszedelemes pont.

London, márczius 1. A Times arról ír, hogy milyen akadályok állnak még útjában Buller tábornoknak és azt mondja, hogy az Isimbulwana hegy, a melyet részben a Klip folyó vesz körül, úgy látszik, nagyon veszedelemes pont a támadásra és védelemre egyaránt. A nevezett lap számolt arra a hatásra, a melyet a Modder folyó melletti katasztrófa a burok vezéreire és magukra a burokra gyakorolni fog.

Visszavonulás.

London, márczius 1. A reggeli lapok a következő fokvárosi táviratot közlik február 27-ki kelettel: Kitchener basa Arundelben van. A burok visszavonulnak Narwalspont felé.

Az angolok veszteségei.

A Daily News kimutatása szerint az angolok vesztesége február 20 ikáig a következő volt:

	Tiszt	Altiszt és katona
Halott	137	1333
Sebesült	404	5747
Fogoly	114	2815
Betegségben elhalt —	—	600

Az angolok vesztesége tehát február 20-ikáig körülbelül tizenegyezer ember. Érdekes azonban, hogy a sebesültek nagyrésze visszatért csapatjaikhoz, mert a Mauser-fegyver okozta sebesülések bámulatos könnyen és gyorsan meggyógyulnak.

Ladysmith felszabadult.

London, márczius 1. Buller jelentése szerint Ladysmith föl van szabadítva. Dundonald tábornok éjjel a naptali lovasított gyalogsággal bevonult a városba. Egész környéken nyoma sincs az ellenségnek. Innen Nothorpe ellen indul Buller.

Bécs, márczius 1. Londonból jelentik: Az angolok bevonultak Ladysmithbe, miután a burok felhagytak az ostrommal, elvonultak.

Brüsszel, márczius 1. Roberts és Kitchener gyorsan nyomulnak Bloemfontein felé, melyet valószínűleg ellenállás nélkül engednek át az angoloknak.

Bur sereg Vinburgnál.

London, márczius 1. Joubert tábornok Bloemfontein mögött, Vinburg mellett ötvenezer embert koncentrált.

Colesberg angol kézben.

London, márczius 1. Clement tábornok ma reggel bevonult Colesbergbe. A lakosság lelkesen fogadta. Az előkelő lakosokat letartóztatták.

NAPI HIREK.

— **A Debreczeni Ügyvédi Kamara** 1900. évi márczius hó 25. napján, délelőtt 10 órakor, a kamara hivatalos helyiségében, Debreczenben évi rendes közgyűlést tart. Tárgysorozat: 1. Az évi jelentés tárgyalása. 2. A mult 1899. évi zárszámadás felülvizsgálása. 3. A folyó 1900. évi költségelirányzat megállapítása. 4. Behajthatatlan tagsági díjak törlése tárgyában választmányi jelentés. 5. Ünnepi beszéd a kamarai intézmény 25 éves fentállásának évfordulója alkalmából. Tartja: Takács Ferencz. Debreczen, 1900. február 23-án. Márk Endre, kamarai elnök.

— **A kereskedelmi csarnok estélye.** A Csarnok fáradhatlan s műértő vezetőségének köszönhetjük a tegnapi fényes sikert ért hangversenyt.

A jelen volt díszes közönség magatartása bizonyította, hogy ezen estély városunkban csak ritkán elért művészi magaslaton állt, midőn az egytől-egyig értékes zeneszámokat szünni nem akaró tapsviharral méltányolta.

Az est vonzerejét a Beck-pár képezte. A művész még tegnap az Afrikai nőben szerepelt s törhetlen erélyéről tanuskodik, hogy 8 órai utazás után az est nagyobb részét betöltő repertoírra vállalkozott. Bájos neje — Kertész Ella — már megjelenésével is feltétlenül hódított s kétszeri fellépte után valószínű lelkeseledést támasztott maga körül.

Csodálatraméltó képességgel tudja imitálni Priellét, Jászait és megtévesztő hűséggel imitálja a palóc és más hazai dialectust.

Két kedves arabesket, a „Nagymama“ és „Electra“ egy-egy momentumát hallottuk tőle, félig tréfásan, félig komolyan és visszafoghatlan kacagásunk közben köny szökött szemünkbe.

Dramai ereje Bérangernek egyik románzában s a „Keiolari buesu“-nál nyilatkozott meg.

Színházunk kényeztetett kedvence, Sárossy Paula Hubaynak, Szabadosnak Thernnek néhány még ismeretlen dalát, majd a Magyarok kísérete mellett néhány igen hatásos dalt énekelt, minden szám után fokozódó tetszést aratva.

Beck Vilmos, az opera jeles baritonistája Massanet egyik poétikus románzával s Valentin dalával kezdte meg énekszámait; majd Schumannnak hangulatos „A két gránátos“ és Henschelnek classikus „Reggeli Hymnusát“ végül pedig Toreador dalát énekelte, oly hatással, mely párját ritkítja nemesak a concert-terekben; de színházunkban is. A közönség egyenes követelésére Magyarokkal még néhány remek magyar dalt ismételt meg.

Vágyakozva néztünk utána, midőn a pódiumról lelépett s elképzeltük, hogy mily ünnepi előadás lenne színházunkban az, mikor a Bajazzókban, Cremonai hegedűsben, Faustban őt hallgatnók . . . Méltó pratnerei szerencsére megvannak már.

A hangversenyt Fleischmann Margit k. a. nyitotta meg. Liszt transcriptiójával Rigoletto felett, brillans mechanicával, s főként a ráadásul adott Chopin „Eccassais“-an jelentkező nemes felfogással.

Az összes énekszámokat Drumár J. kísérte nemes izléssel.

A hangversenyt vacsora és reggelig tartó táncz követte.

— **Adófizetők figyelmébe.** A köz igazgatási bíróság legújabbán igen érdekes határozatot hozott, mely lényegesen befolyásolja az adófelszámolási eljárást. Eddig az volt a gyakorlat, hogy az adókivetési bizottságok határozata ellen csak írásbeli felszólamlást lehetett beadni, illetőleg csak olyat vettek figyelembe. A leggyakoribb eset az, hogy a fél az adókivető bizottság előtt előadja kifogásait az adótétel ellen és ha ezeket nem veszik figyelembe, kijelenteni, hogy felebbez; a felebbezést azonban utóbb nem adja be írásban. A felszólamlási bizottság az ily szóbeli felszólamlást nem szokta tárgyalni. Ez idén Oszoly királyi táblai bír. e miatt panaszt tett a közigazgatási bíróságnál és ez kimondta, hogy a bizottság a szóbeli felszólamlásokat az adókivető bizottságok jegyzőkönyvei alapján tartozik tárgyalni, ha a fél el is mulasztja az írásbeli felszólamlás beadását. Ez az elvi jelentőségű ítélet mindenestre nagy befolyással lesz az adófelszámolási bizottság további munkálataira.

— **A Berger-Fischbein család gyásza.** A tekintélyes Berger-Fischbein családot ismét gyászeset érte. Lederer Miksa, Fischbein Lujzának, Fischbein Ignác földbirtokos leányának férje, tegnap reggel Bécsben 39 éves korában elhunyt. A mélyen sujtott nagykiterjedésű család bánatában részvétellel osztozik az egész város közönsége. Az elhunytat ma délelőtt helyezik örök nyugalomra Bécsben.

— **A temesvári Szabad Liceum** előadásait sajtószertű incidens zavarta meg. Csütörtökre volt kitűzve Szaboleska Mihály előadása a bójtról, de „többen“ névtelen levélben előre is megkritizálták, amire ő a következő nyílt levelet intézte dr. Schönvitzky Bertalanhoz, a Szabad Liceum elnökéhez:

Kedves barátom!

A Szabad Liceum legközelebbi esütörtök estéjén én következem felolvasni. Fölolvasásom tárgyát együtt állapítottuk meg: „A bõjt a különböző vallásokban.“ Jó tárgy, szép tárgy s mi a fő, alkalmi tárgy is, gondoltuk ekkor magunkban. Hanem mi, barátom, teljes tökéletesen elfelejtkeztünk valamiről. Egy borzasztó dologról. Nekem legalább eszem ágába se jutott, — azt hiszem neked sem — hogy ez a téma és az én „bõjtelen“ kálvinista mivoltom tulajdonképpen — inkompatibilis! De most (különben igen kedves, sőt hízelgő levélben) többen figyelmeztettek erre. Hát legyen úgy! Sokkal jobban szeretem a mi szépen gyökeret vert intézményünket, semmint hogy csak egyetlenegy embert is távolartsak esetleg onnan. Szóval, bocsáss meg, hogy ezen inkompatibilis két dolog közül mégis csak inkább a felolvasásomról mondom le, mint a kálvinistaságomról.

Tudom, hogy más fölolvastó immár bajos lesz — az idő rövidsége miatt is — kapnotok, azért valami más tárgygyal (majd kiválasztjuk) szívesen állok a rendelkezésükre.

Temesvárott, 1900. február 26-án

szerető hived

Szaboleska Mihály.

Szaboleska most már sajtó alatt levő legújabb verskötetéből olvas fel.

— **Borzalmas öngyilkosság.** Borzalmas módon vetett véget életének a közeli Szovát községben egy öreg asszony, Kovács Sándorné sz. Kádár Mária. Kovácsné a falu apraja-napja jól ősmerte. Mindennap ott ödögött a koresma körül s mikor pár krajczárhoz jutott, bement a koresmába, bepálinkázott s dalolva ment végig az utczán, követve a falu gyerekeinek sokaságától. A sok, mértéktelen italfogyasztás az öreg asszony elméjét megzavarta s ilyen állapotban a legborzalmasabb módon vetett véget

életének. Tegnap reggel konyhakéssel végigmetszette torkát. A vér pataként folyt s körülötte csakhamar nagy vértócsa volt. — Ezzel még nem elégedett meg. Véresen, elmetzett nyakkal felmászott az alacsony boglyakemenzete tetejére, a mestergerendára zsinegett akasztott s a zsineget elmetzett nyakára hurkolta. Délben találtak rá. Feje törzsétől majdnem teljesen elvált. Az orvosi vélemény szerint a 69 éves asszony pillanatnyi elmezavarban követte el az öngyilkosságot.

— **Apróhirdetések után nősülő katonatisztek.** A hadügyminiszterium, mint Bécsből jelentik, rendeletet bocsátott ki, amelyben megtiltja a tiszteknek házassági ajánlatok hirdetését. A szigorú hangú leirat így szól:

„A hadügyminiszterium újabb időben kellemetlenül tapasztalta, hogy a napilapokban számos hirdetés található, melyekben egyes katonatisztek házassági szándékukat adják tudtára az érdeklődőknek, bizonyos pénzügyi követelések megjelölésével. Hogy e visszaélések vége legyen, a miniszterium efféle hirdetések közzétételét jövőben szigorúan felelősségre fogja vonni. A hadtestparancsnokságok saját hatáskörükben szintén energikusan fognak eljárni, hogy a szóban levő ildomtalanosságot megszüntessék.“

— **Megégett csecsemő.** A szülői gondatlanság apró vértanui ijesztő mérvben szaporodnak. Most Hajdu-Sámsonról érkezik hír, hogy ott gondatlanság áldozata lett a tizennégy hónapos Kovács Gábor. A gyermek, a szüszavú távirat híre szerint, a **parányi teremtés szénén égett.** A cserencsétlenség színhelyén még tegnap délután megjelentek Szalay József vizsgálóbíró és Szentpály Béni dr. orvos.

— **Zsebtolvajlás.** Klein Jánosné Simonfi utca 44. sz. alatti lakos tegnap d. e. 9 óra tájban a piacra ment, hogy ott cseledet fogadjon. Természetes, hogy a hol nagy tömeg gyűl össze, a zsebmetszők azonnal ott teremnek. Így történt, hogy Kleinnek a zsebéből 24 koronát **csúztattak ki.** A tettes ismeretlen.

— **Véres verekedés.** Tegnap este 6 óra tájban a Hatvan utcán véres verekedés történt. Tardi Gábor szolga és Dankó János szoboszlói lakos a koresmából részegen jöttek ki. Az utcán a két részeg ember összeveszett. Dankó Tardit pofon verte, a miért ez a kezében levő füttykössel kétszer olyan erővel fejbe vágta társát, hogy nyomban elborította a vér. Egy rendőr mindkettőt a bűnügyi osztályhoz kísérte.

— **Czigányhumor.** Záróra után a Kossuthban összetalálkozik két cigány, az egyik flótás, a másik pedig kontrás, ki más banda tagja s azzal dicsékszik, hogy a szolgabíró, meg a király sem él jobban, mint ő. E gögös kinyilatkoztatás bántja a flótást s belezúg a kontrás önmagát dicsőítő himnuszába:

— Mit hogy hencsegsz?

— Már mir ne hencsegnék?

Flótás: Hát ázsir, hogy én is llek ugy, mint te!

Kontrás: Hiszen csak kenyirhajon ver-gődöl!

E vád felforrálja a kontrás bohém vérét:

— Mégis kivir vágyok!

A flótás mosolyog, nagyszerű humoros ötlete támad:

— Csak dágádt vagy!

— **Betöréses lopás.** Szomorú meglepetés érte tegnap reggelre Szücs Gáborné özvegyasszonyt, ki Eötvös-utca 87. szám alatt lakik. Az utcai lakásába eddigelé ismeretlen gonosztevők betörték az ablakon át, melyet csirizes papírral ragasztottak be, hogy az üvegesörömpölés zajt ne okozzon. A lakásból aztán mindenféle ágyneműt és ruhaneműt elberheltek. Szücsné asszonyom szomorodott szívvel jelentette be 320 koronát kitevő kárát a bűnügyi osztálynál s egy-

uttal 100 korona jutalmat ígér annak, ki a betörőket kézrekeríti.

— **A hajdu-bagosi gyilkosság.** A napokban, mint említettük, rémes gyilkosság zavarta meg a hajdu-bagosiak nyugalmát. Nagy János, odaváló módos polgárt, az esti órákban öt revolverlövessel a földre terítették. Mire összefutott a szomszédság, a boldogtalan ember már halott volt. A csendőrség azóta éjjel-nappal kereste a tetteseket. A nyomozás, úgy látszik, eredményre vezet, mert tegnap szuronyos csendőrök vasraverve két embert szállítottak a debreczeni törvényszéki fogházba.

— **Aczélpalota.** Chikagóban a japáni trónörökös számára három millió dollár értékű palotát állítanak össze aczélból. Az aczélszerkezetre kerülnek a gránit és márványfalak; a palota 400 láb hosszú, 270 láb széles és 60 láb (20 m.) magas lesz. A szerkezet tervét Schackland E. C. és R. M. a chikagói kiállítás egyik főépületének az építészei készítik, a légfűtés, szellőztetés, jégkészítés és villamos világítás berendezésével Wilkes Charles van megbízva. A palota 400 aczéloszlopon áll, melyeket beton-alapba igen mélyen bocsátanak a földre. Azt remélik, hogy a ruganyos aczélszerkezetet nem dönti meg semmiféle földrengés. Ha ez beválik, akkor ez a módszer hamar fog meghonosodni a földrengéstől oly gyakran sújtott Japánban.

— **Az izr. hitközségi tagok figyelmébe.** Értesítetnek a t. tagok, hogy a Deák Ferencz utcai izr. templomban az istentisztelet további rendelkezésig a következő időben fog tartatni: Köznapiokon reggel fél 7 órakor, d. u. fél 5 órakor. Szombat- és ünnepnapokon d. e. 9 órakor, d. u. 4 órakor. Péntek- és ünnepnapokat megelőző este 5 órakor. A templom fűtve.

— **A császár és az ő színészei.** Vilmos német császár nagy barátja a színeszethez és köztudomású róla, hogy akár-hányszor az udvari színházak legapróbb ügyeivel is bibelődik. Vannak külön drámaírói, a kik az ő tervezése szerint készült darabokban jambusokban dicsőítik a Hohenzollern nagyságát és vannak különösen kedvelt színészei, a kikkel egy-egy szinpad alakitásnak minden kérdését előre megbeszéli. Most ismét különös jelét adta a színeszethez iránt való jóakarátának, mert — mint Berlinből jelentik, a bécsi Burgszínház mintájára a berlini udvari színeszethek számára a dekretumot rendszeresítette. Az első két dekretumot Poppe Róza, a magyar származású tragika és Matkovsky hősszerelmes kapta. Az udvari színházak több más tagjának pedig ajándékokat küldött a császár.

— **Halálozás.** Özv. Kepes Ábrahámné szül. Frank Róza, február hó 28 án életének 70-ik évében elhunyt. Hült tetemei f. hó 2-án délelőtt tíz órakor helyzetetnek örök nyugalomra az izraelita sirkertben.

— **Lucinia és Pyrrhus.** A divat ép mostanában azt akarja diktálni, hogy aki előkelő hölgy, az csak selyemben járhat, ha otthon van, ha utazik, a selyemhernyók között pedig járvány dühöng, amely szinte sztrájknak is mondható. A selyemhernyók makacsul tartózkodnak a tápláléktól és ezerszámra pusztulnak el az eperfaleveleken. — Franciaországban, de főképp Olaszországban tört ki ez az epidémia. Olaszországban rendkívül virágzik a selyemtenyésztés, s Itália volt Európa első országa, ahol a selymet gyártották s a római kurtizánok engedhették meg csak maguknak eleinte a selyemruhák viselését. A monda beszéli, hogy kétszázhetvennégy esztendővel Krisztus előtt Lucinia, a Sericából való pazar szépség, megjelent Rómában egy uszályos ruhában, a mely olyan ragyogó szövetből való volt, a milyent még Itáliában nem láttak. Pyrrhus etiopiai király, a ki épen mint győző időzött Rómában, meglátta őt, házába hívta és óriás összeget kínált neki öltözékeért. Lucinia eleinte nem akart belemenni a vásárba, mert nem volt bizonyos abban, szerezhet-e vajjon még magának hasonló

öltözéket. Hanem a király, a ki előbb csak kért, aztán parancsolt s arra Lucinia végül kijelentette, hogy lemond az öltözékről, ha ép oly sulyu aranyat és drágakövet kap érte. Pyrrhus megígérte ezt és Lucinia azon való örömeiben, hogy mint Itália leggazdagabb asszonya térhet haza, ráadásul még néhány pásztorórát is ígért a királynak. Annak pedig az lett a következtése, hogy másnap reggel megfojtva találták az ágyában, Pyrrhus ellenben a pazar toalettet zsákmányához csatolva, győzedelmesea tért hazájába.

— **Vasárnap este katonazene a Dreher-féle télikert éttermében a 39-ik gy. ezred zenekara által. Szabad bemenet.**

Színház és irodalom.

Rolly-Polly.

*Tömvé a parterre és a páholy,
Lelkesül ifju s nagykoru,
Kigyul az arcz, teljes a mámor,
A primadonna — háboru.*

*Ez a kedvencz . . . ez jobb amannál,
Eljent ezer torok kiált,
. . . A röpke dal kacagva zendül,
Hull, hull a pompás, sok virág!*

*. . . S a „harmadik“ jut az eszembe
S meglep egy fájó hangulat.
— Fehér arczu, bohó kis asszony —
Ott nyugszik már a föld alatt.*

*Nem rég a Molly vig dalát
Dalolla vigan sok-sok este —
S ma már? portlik a hant alatt,
Ma már mindenki elfeledte,
— A szél sóhajt csak dall felette.*

Farkas Imre.

A hálókocsik ellenőre. Ez a nagymértékben izléstelen, de helyzetkomikummal bővelkedő darab került színre az este színházunkban. A már többször színrekerült darabot csak csekély publikum nézte, s eléggé jól mulattak Tanay szellemes és minden tekintetben kifogástalan játéka. Mellette Kiss Irén, T. Halmi Margit, Fenyéri és Tóth Elek tűntek ki szintén elismerésméltó játékkal. A közönség jól mulatott a darab ötletes fordulatain s egyebet nem is lehet tőle kívánni, mert bizony erkölcsnevesítésre nem való.

(**A Franklin társulat kiadásában megjelenő Történelmi Könyvtárból most jelent meg a 89. füzet „Árpád utódai“ ezim alatt.** A könyv a vezérek korát tárgyalja az újabb adatok lelkiismeretes felhasználásával. Rövidre fogott, de érdekes korrajz, melynek keretében a szerző Gaal Mózes, bemutatja őseink portyázásait, hadakozásait, itthon pedig lassu letelepedéseiket, mivelődéseiket s az akkori közállapotokat. Látszik, hogy a szerző haszonnal olvasta a Pauler könyvét s annak kincseit ügyesen váltja föl közkeletű aprópénzre. A kis művecskét egész sereg illusztráció értelmezi. Ára 80 fillér.

(**Magyar írók, zeneszerzők és kiadók társasága.** Az írók és zeneszerzők szellemi termékeit tudvalevőleg törvény védelmezi. Zeneszerzeményt, költeményt, prózai munkákat nem volna szabad nyilvános produkciókban előadni vagy felolvasni a nélkül, hogy a mű szerzője vagy írója megfelelő tantiém-ban ne részesülne. Am a mi komponistáink, poétáink nem igen törődtek a törvényileg nekik biztosított jogokkal. Most nálunk fáradoznak azon, hogy a magyar szerzők, írók és kiadók is hasonló érdek közönségre egyesüljenek. A múlt napokban értekezletet is tartottak ebben az ügyben a Royal fogadóban s megjelent azon többek között Weinberger bécsi kiadó, az ottani Autoren Verein elnöke is, hogy a magyar társaság megalakításának érdekében hathatósan közreműködhessek. — Végleges megállapodás ezuttal nem jött ugyan létre

de az értekezlet egyhangulag Dunkl Norbert, Sterzfeld Viktor és Wodianer Arthur urakat bizta meg a részletes terv kidolgozásával, a kiknek legközelebb elkészülő elaboratuma képezi majd alapját a további diskurszióknak. Ha nem sikerülne Budapesten magyar társaság alapítani, a bécsi Autoren-Verein lenne helyesen nálunk vezér-képviselőt felállítani. Ezen mellett öleg nem kerül a szer, mert a módjauk és zeneművészetünk eminens érdekei kívánják, hogy munkásainak sorsát itthon és ne Bécsben intézzék.

)(**Réti János.** „A kis gazda tanácsadója“ a növénytermelésben és legelők ápolásában. Szerzőtől ez a negyedik munka, a mely megjelent a „Falusi könyvtárban.“ Réti ismervén a kis gazdák igényeit, azokhoz alkalmazkodik előadásában s tárgyának feldolgozásában a növénytermelésből azon részleteket válogatta ki, melyek a gazdaközönséget közelről érdeklik. Szól nevezetesen a talaj okszerű műveléséről, trágyázásáról, a vetésről, vetőmagról, a növények ápolásáról s a takarmánynövények termesztésén kívül felkarolja még a ránk nézve legfontosabb piaci s kereskedelmi növények (buza, sör-árpa, cukorrépa, kumló stb.) termelését is, illetve rájuk irányítja a gazdák figyelmét s végül a rétek és legelők ápolását írja le. Röviden s jól érthető stílusban mondja el, mit elmondani akar. Könyvét tulajdonképpen a fiatal gazdák részére írta, kik az elemi s ismétlő iskolákból kikerülve, később könyvet alig vesznek kezökbe. Ezen vezérvonal hasznos utmutatásokat foglal magában részökre. A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten jelent meg és kapható minden könyvkereskedésben. Ára füzve 1 korona.

)(**„Hún és Magyar Mondák.“** Gaal Mózes, a ki ifjúsági irodalmunkat már annyi becses művel gazdagította, a legújabb művében, a „Hún és Magyar Mondák“-ban, azokat a mondákat írta meg, melyek a régi krónikákban csak töredékek gyanánt maradtak meg. Gaal Mózes az avatag írókban levő száraz krónikákat új köntösbe öltöztette, színessé, költői szárnyalásává tette. Helyesen mondja Gaal, hogy e mondák avarján ritkán akadni virágra, — hisz avatatlan kezek mind letépték s az irtás közben monda virágunk minden szirma, illata elveszett. A töredékeket igazságos kézzel és becsületos hűséggel összerakosgatni, ábrázatának ifju báját adni, de ügyelni, hogy ezenközben régi zománczat se vesztse; ez volt a szerzőnek nehéz czélja. És a ki ezeket a mondákat elolvassa, tanuságot tehet róla, hogy az író czélját elérte. A Hun és Magyar Mondák felnőtteknek és az ifjúságnak egyaránt való. Régiés, okos és igazán magyaros elbeszélői hang üti meg fülünket a kötet minden lapján és az egész a régiség naivitásának közvetlenségével hat reánk. Kezdve Hunor és Magyartól Csaba királyfiig a Gaal Mózes mesteri kezén bűbájos, vonzó elbeszélésekké váltak összes hun mondáink és nem csekélyebb írói virtuozitással, a fajszeretet rajongásával és hatalmas nevelői hatással írta meg Szt. Istvánig a magyar mondákat is. Még értékesebbe teszik a 224 oldalra terjedő művet Gyulai Lászlónak jellemző művészi rajzai. Gaal Mózes nyelve erős tősgyökeres magyar nyelv, rajta van a krónikák nyelvének ódon zománcza, csupa merő zene, mely az époszt juttatja eszünkbe. Ajánljuk e könyvet minden szülőnek a figyelmébe. A Franklin-Társulat kiadásában jelent meg s kapható minden könyvkereskedésben. Ára 2 korona 50 fillér.

Apróságok.

(A telefon titkai. — A sziv. — El voltam utazva. A repülő gép. — Nem Kubelik.)

Szemfüles riporterünk ma a kávéházban megvonul a telefon mellett. Jön egy ur; hevesen csöngtet s a válaszra a füléhez emeli a kagylót. A riporter önkénytelen fültanuja lesz a telefon-beszélgetésnek. Persze csak azt hallotta, a mit a fiatal ember mondott be:

— Édes . . .

(—)

— Othon lesz az uracskája?

(—)

— Akkor elmegyek.

(—)

— A jel?

(—)

— Helyes.

(—)

— Szombeszállok a pokollal is.

(—)

— . . . és örökre egyesülünk.

(—)

— Puszi.

(Riporter sietve távozik.)

A lopott holmik kiállításával foglalkozott tegnap a bűnügyi osztály.

Déltájban belép egy kisasszony félretaposott cipőben, félrevágott kontyban; még a szemével is félrenézett. Hát ez a kisasszony busan nézegette a lopott holmikot s közben sóhajtozott.

— Mi lesz a büntetésük azoknak, akik ezt a sok holmit ellopták?

Azt felelik rá:

— Börtön, vagy fegyház. Mindeniknek kijut egy pár esztendő.

A leány a félretaposott cipőben mintha megrezzent volna. És eltaposott életének fájdalmas tiltakozásával szólott:

— Akik pipákat és ruhákat lopnak, fegyházba jutnak és akik a boldogságot lopják el, azok nem bűnhődnek. Ej, hát igazság ez?

A tisztviselő mintha nem hallotta volna; kezében tovább porcegett a toll.

— El voltam utazva . . . Így nyilatkozik ön a mai lapban, tisztelt munkatárs ur, de mit szól ehhez a Magyar Nyelvőr?

— Mit nekem a Magyar Nyelvőr? Mit nekem Hekuba? Különbö van egy dal, mely így kezdődik: *El voltam utazva!* . . .

— Talán: „A mig utaztam.“

A szerkesztőség nyomban kontrázik:

Sohsem haboztam,

Én semmi rosztban,

De megjövök . . .“

— Silentium! — kiált harsányan szeretett felelősünk. A tisztelt munkatársat kérdezem még egyszer, mit értett az alatt, hogy *el voltam utazva.*

(Tudniillik az egész város lázasan várja a kérdés megfajtását.)

A munkatárs kinos csend után siri hangon válaszol:

— Azt értettem alatta, hogy *el voltam zónázva.*

Szerkesztőnket úgy nyelvtanilag, mint zónázati szempontból teljesen kielégítette ez a válasz, s hiszi, hogy e felvilágosítás után az ismeretes dal: *Amig utaztam,* — ezután a munkatárs új sistémája szerint így énekelik:

— El voltam utazva . . .

Debreczenben találták fel a gyufát, kolbászt és a fonatost.

Most ismét egy korszakos találmányról van szó.

Egy mechanikus föltalálta, hogy kell repülni. A csudálatos masina egyelőre a földön repül. Kerékpáralaku gépezet ez, hátulsó részén kisdied motorral. Amint megbillentik a kis csavart, a gép szélvész gyorsasággal repül. Az ember nyugodtan ülhet a gépen, a lábát sem kell mozgatni; nincs más teendője, minthogy a gépet irányítsa.

Most kértek patentet az új találmányra, mely minden bizonynyal dicsőséget szerez az egyszerű debreczeni gépésznek.

Az első ilyen gépet tegnap mutatták meg az érdeklődőknek. A benzines motor jól működött. A mechanikus ült elsőnek a gépre boldogan és büszkén, mintha a trónon ült volna.

És amint röpiült vele a gép és néztek utána az emberek, azt mondták:

Ime, rohan és repül a dicsőség utjára.

Bejött a szerkesztőségbe egy ormóttan hátú, hosszú fürtözött fiatal emeer, hegedűt szorongatott a hóna alatt. Így mutatkozott be:

— Én nem vagyok Kubelik Jean.

— Nagyon örvendünk.

— És nem akarok hangversenyt rendezni.

— Oh, kérem . . .

— Sőt egyáltalán nem akarok hegedülni.

— Tessék rágyujtani.

— Sőt el akarok távozni . . .

— Tessék helyet foglalni.

— Csak azt akartam kérdezni, igaz-e, hogy

Louis elmegy Pretóriába énekes diáknak; igaz-e, hogy Mandel Béla Cronje fölszabadítására siet és igaz-e, hogy Sebesi Basset Vilmos Roberstet is beinvitálta a debreczeni angol-club theaestélyére.

Nazarénus.

VIDEK.

A Tiszába fult utasok. Borzasztó szerencsétlenségnek voltak szemtanúi a Torontálból jövő vásárosok e hó 25-én a szabályi révben. A mondott napon estefelé nagyobb számú vásáros kocsit várakozott a szabályi kompnak a torontáli oldalou lévő kikötőjében. Valamennyien átakartak menni a tulsó oldalra. A mint a komp megérkezett, a közeledő este miatt mindegyik kocsit iparkodott a kompra jutni, dacára annak, hogy túlterhelés ellen a révészek tiltakoztak, mégis annyian hajtottak be, hogy a lovak alig tudtak megállni. Már a behajtás alkalmával is történt szerencsétlenség, amennyiben a nagy tolongás miatt az egyik kocsit lovai leszaladtak a magas partról, s csak a kompkötél akadályozta meg, hogy a kocsit bele nem fordult a Tiszába, minek következtében a kötél erősen megrongálódott. Az elboesátott komp alig haladt a Tisza közepéig, a mikor a kompkötél a part mellett történt sérülése következtében nagy robajjal elszakadt. A következő pillanatban az ár a kompot elragadta, a lovak megbokrosodtak és két kocsit a rajta ülőkkel együtt berántották a Tiszába. A lovak egy darabig küzdöttek az ár ellen, de a nehéz kocsik lehúzták őket a víz alá. Az egyik kocsit Kékity Miláné volt, a min rajta ült Kékity felesége és fia, ezek a Tiszába fuladtak. Kékity, a ki a kocsit mellett állott, megmenekült a haláltól. A másik kocsit Borsity Dusáné volt, ezen a kocsin ültek Borsity Dusán, Milovanov Joko és ennek neje és Vargity Sztévo. Ezek közül csak Vargityot tudták megmenteni; a többiek a Tiszában lelték a halálukat. Az elszabadult kompot az ár messzire elragadta és csak egy jó órai erős küzdelem után sikerült a part közelébe terehni, a honnan esakányokkal kivonszolták a parthoz. A kompközlekedés egy időre megszakadt, s az utasok nagy részét az éj folyamán csónakokkal szállították át. A vízbefult utasokat ez ideig még nem találták meg. A szerencsétlenségnek az utasok voltak az okozói, a mint ezt a vizsgálat is megállapította.

Gyilkosság féltékenységből. Véres családi eseménynek voltak szemtanúi Szántó község lakosai e hó 26-án. Levelezőnk erről az alábbi részleteket közli: Egy évvel ezelőtt feleségül vette Donát Ferencz fiatal gazdalgény a falu legszebb leányát, Bánóczy Etelt, a kivel eleinte boldogan is élt, de a férj féltékenysége — különösen az utóbbi időben — mind gyakrabban idézett elő családi perpatvart, noha erre az asszony egyáltalán nem szolgáltatott okot. Az egész büne az volt a menyecske, hogy vig kedélyű, mindenkivel nyájas, beszédes volt. E hó 25-én este bálba ment a fiatal házaspár. A menyecske a bálon nagyon kapós volt a fiatalság között s kézzel-kézre adták a tánczosok. Ez a féltékeny férjnek sehogy sem tetszett; sőt éjjelkor hazra is akarta vinni feleségét a bálból, ez azonban kijelentette, hogy reggelig nem megy haza. A férj erre a kijelentésre dühbe jött, de mert az asszony szülei is ott voltak, mérgében nem tehetett egyebet, hát nekiadta magát az ivásnak. Hajnalban kerültek haza. Ott Do-

nátból ismét kitört a féltékenység és megverte a feleségét. Az asszony védekezésére a férj konyhakést ragadt föl, neki esett az asszonynak és össze-vissza szurkálta. Az asszony azon véresen kifutott az utcára, de a sok vérvesztés következtében elesett. A férj utána rohant s a földön fekvő asszonyt keresztül szurta, a ki rövid kínlás után meghalt. A gyilkost a csendőrség elfogta és átadta a bíróságnak.

Gyilkos vő. Vakmerő rablógyilkossági eset verte fel nyugalmából Poganyest román község lakosait az elmúlt héten. Egy dús gazdag román házaspárt, Avrameszku Tódort és nejét meggyilkolták és kirabolták. A helyszínen megjelent csendőrség — mint levelezőnk írja — átkutatta az egész lakást s megállapította, hogy a rablást és gyilkosságot csakis olyanok követhették el, a kik a ház körül ismerősök voltak s a kik tudták, hogy Avrameszku hol tartja a pénzét és egyéb drágaságait. Ezt a föltevést igazolta az a körülmény is, hogy a gyilkosok csupán azt a szekrényt feszítették fel, a hol a meggyilkoltak pénzüket és ékszereiket tartották; minden egyebet érintetlenül hagyták. A nyomozás során többeket fogtak vállaltóra, de kellő bizonyíték híján szabadon kellett őket bocsátani. E hó 26 án a csendőrséget bizalmas uton értesítették, hogy Pójén községben egy román ember drága ékszereket kínált eladásra, utána jártak a dolognak és az ékszeráruló embert elfogták. Az elfogott Radulescu Gyorgye, a meggyilkolt Avrameszku házaspárnak veje volt. Raduleszku beismerte, hogy részes volt a rablás és gyilkosságban, de társait vonakodik megnevezni, valamint az elrablott pénzről sem akar tudni semmit. Érdekes a dologban, hogy Raduleszku neje nem is sejtette, hogy férje gyilkolta meg a szüleit, mert a gyilkosság előtt való nap férje őt elküldte Facsatra egy rokonához és ott értesült a gyilkosságról. Raduleszku a csendőrség átadta a bíróságnak.

Enquéte az igazságügy-minisztériumban.

— Második nap. —

A biztosítási ügy reformja tárgyában tegnap folytatták a tanácskozást dr. Plósz Sándor igazságügyminiszter elnöklete alatt. A tanácskozás első pontját az a kérdés képezte, milyen adatok mutatandók be az állami biztosítási hivatalnak az üzlet megkezdése előtt, nevezetesen, vajjon az üzleti terv kapesán bemutatassanak-e az alapszabályokon kívül az általános biztosítási feltételek is?

E kérdés felett élénk vita indult meg. A felszólalók túlnyomó része szükségesnek tartja az általános biztosítási feltételek bemutatását, dr. Nagy Ödön és dr. Márkus Dezső ezt feleslegesnek mondják és dr. Beck Hugó ezt nem tartja czélszerűnek és veszedelmesnek véli.

Ezután a tárgyalás alá került az a kérdés, milyen különös intézkedések vétesenek fel a biztosító-szövetkezetre nézve az alapszabályaikba és milyen különös intézkedések kerüljenek esetleg magába a törvénybe. Itt dr. Neumann Ármán fölveti azt a kérdést, hogy nem volna-e czélszerű a szövetkezeteknél a biztosítási alpnak pusztán biztosítását megkivánni. Többek hozzájárulása után abban történik megállapodás, hogy az üzleti tőke csak a tiszta nyereségből legyen törleszhető, beleértetvén a nyereség-tartalékra eszkielendő levonás is; azonfelül a törlesztés csak akkor történhesék, mikor a nyereség-tartalék a biztosítási alap magasságát már elérte.

Hosszabb eszmecsere tárgyát képezte az a kérdés, hogy megköveteltesék-e, hogy az, a ki a szövetkezetnél megszabott díj fizetés melletti biztosít, a szövetkezet tagjává legyen, a mi alól csakis az állami biztosítási hivatalnak bármikor visszavonható engedélye alapján lehessen eltérésnek helye.

Az elnöklő Plósz Sándor igazságügy-miniszter abban jelöli meg a kérdés megoldásának irányát, hogy meg legyen óva a biztosító szövetkezeteknél a kölcsönösség

szempontja és hogy emellett megszüntettesenek azok az inkonvenienziák, melyek abból származnak, hogy azok, a kik a szövetkezeteknél fix díj fizetés mellett biztosítanak, eo ipso a szövetkezet tagjaivá válnak s mint ilyenek a szövetkezet tartozásaiért esetleg korlátlanul is felelősek. A szaktanácskozás több tagjának felszólalása után a többség a mellett nyilatkozott, hogy a fix díj fizetés melletti biztosítás után a biztosítottak válnak eo ipso a szövetkezet tagjaivá.

A törvénytervezetnek amaz intézkedése kapesán, mely szerint az üzleti tervnek tüzetesen fel kell tüntetnie a vállalat czéljaira és berendezésére vonatkozó adatokat, nevezetesen azokat az eszközöket, melyek a vállalat jövőbeli kötelezettségeinek állandó teljesítését lehetővé teszik, dr. Beck Hugó megkövetelné, hogy az állami biztosítási hivatal a díj fizetést hivatalos számadás alapján állapítsa meg. Az anket legtöbb tagja hasonló értelemben nyilatkozott. Ezután az elnök a tárgyalás folytatását csütörtök délután 5 órára tűzve ki, a tanácskozást bekezesztette.

KÖZGAZDASÁG.

TŐZSDEI JELENTÉS.

— Távirati értesítés. —

Budapest, márczius 1.

A határidő-üzlet.

Kötetett	Kezdődött	1/2 1 órakor zárlat
	forint	forint
Buza áprilisra	7.42	7.45—7.44
Buza októberre	7.68	7.72—7.71
Rozs áprilisra	6.31	6.33—6.32
Zab áprilisra	4.99	5.01—5.00
Tengeri májusra		
1900.	5.17	5.18—5.16
Repcze szept-re	12.25	12.25—12.35

Délutáni zárlat 4 órakor:

Buza tavaszra	7.47—7.48
„ őszre	7.73—7.74
Rozs tavaszra	6.33—6.34
„ őszre	6.44—6.45
Zab tavaszra	5.01—5.02
Tengeri májusra	5.16—5.17
Repcze aug.—szept-re	12.35—12.45

Ertéktőzsde.

Déli zárlat:

Osztrák hitelrészvény	378 50 frt
Magyar	375 — „
Osztrák-magyar államvasuti részv.	331 25 „

Délutáni zárlat:

Osztrák hitelrészvény	756 kor 30 fill.
Magyar hitelrészvény	750 — „
Osztrák-magyar állam-vasuti részvény	503 — „

A Debreczeni Kereskedelmi Csarnok jegyzése.

Debreczen, márczius 1.

Piaczi árak 50 kgr.-ként:

Buza minőség 77	6.60—6.80
„ „ 78	6.80—7.—
„ „ 79	6.90—7.05
„ „ 80	7.10—7.25
Rozs 71/73	5.60—5.65
Árpa	4.90—5.10
„ (jobb)	5.20—5.40
Zab	4.60—4.75
Tengeri új	4.70—4.80
Bükköny	6.40—6.70
Pogácsa napraforgó	4.80—
„ tökmag	5.00—5.20

REGÉNY.

A kakuk.

— Vig elbeszélés. —

Írta: Szini Péter.

(Folytatás.)

A nyomorult rabló, a mint feltápiszkodhatott, az üreg egyik oldalához lépett, melyen avatatlan szemek által fel nem fedezhető kis ajtó volt a sziklába a legpontosabban beillesztve.

Mig ő annak kinyitásával fáradozott, elég időm volt vérző sebemet körülményesebben megvizsgálni.

A szurás a sziv felett három centiméternyire furódott testembe s vastag felöltöm okozta, hogy át nem furta bélrészeimet is.

Ingem egy letépett darabjával elállítottam patakzó véremet s megkönnyebbülve fogadtam a fensőségemet elismert rabló alázatos tisztelgését.

Egy bőröndöt czipelt elő, melyet felnyitván, kincsek halmaza tűnt elém.

— Itt van! — szolt. — Ezek az egyetlen kincsei, melyekre a történet után nem lesz többé szükségünk. Itt többé nem maradhatunk s más helyre — a szabályok értelmében — nem vihetjük.

Sóvárgó szemekkel néztem a sok kincset s egyszerre az öröm kiáltása hangzott el ajkamon.

— Mily jó, hogy idekerültem! . . . Most már gondtalanul élhetek. Odahagyhatom a telekkönyvi segédiktatóságot!

— De hát kik vagytok ti és miért hoztatok ide engem? — kérdeztem a szontyolodott rablót.

— Mi az anarchizmus hívei vagyunk. Célunk az emberek között egyenlőséget létesíteni. Ne legyen a földön gazdag és szegény, hanem legyen minden ember egyforma. Ez a mi célunk. Volt is már elég erőnk hozzá, hogy keresztül vigyük tervünket, midőn a te árulásod miatt meghiusult minden igyekezetünk.

— Az én árulásom miatt? — Hiszen én ez ideig híreket sem hallám!

— Hát te nem voltál felvéve egyelőnk tagjai közé? . . . Ugy biz a! Már magam is gyanitom, hogy az a másik fiatalabb volt kissé . . . De ez a nagymérvű hasonlatosság! . . . Hát nem te vagy az a jogász?

— Bizony, hogy nem! Azért nem smakkolt a fura ezermóniátok! Ez egyszer a szép dáma elhajtotta a vaskót!

Darabideig mereven tekintett reám hiuz szemével, majd egy hirtelen mozdulattal megragadta a kezemben tartott bőröndöt.

— Ha te nem vagy a mi emberünk, akkor ide azzal a kincsesel! — kiáltá. — Nincs hozzá semmi közöd!

— Nincsen közöm hozzá? De hiszen ez nem úgy megy! A mi egyszer kezem közt van, azt én ki nem bocsátom, ha kukorikolsz is.

Megragadtam a kezét, hogy a bőröndöt kiszabadítsam, de a rabló erős kezekkel tartotta.

Nem volt más teendőm, mint az erőszak. Hirtelenében kinyújtottam a szabadon levő jobb kezemet és erősen halántékon ütöttem a rablót.

Felbukott s magával rántott a földre. Kezei erősen kulesolódtak a bőröndre. Alig tudtam onnan lefejtetni.

Hirtelen hátamra kaptam a kincses táskát és sebes léptekkel iramlottam ki a borzasztó helyről.

(Folyt. köv.)

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyó szám 154. Bérlet sz. 128. „B“

Pénteken, 1900 évi márczius hó 2 án,

A görög rabszolga.

Operette 3 felvonásban. Szövegét írta: Owen Hall. Zenéjét szerette: Johnes Sidney. Fordították: Makai Emil és Pásztor B.

Színházi műsor.

Szombat, márczius 3-án „C“ bérletben A 47-ik czikk. Színmű 4 felvonásban.

Vasárnap, márczius 4 én két előadás: Délután 3 órakor félhelyárral Dóczy József eredeti népdramája: *Liliom Klári*. Este rendezés helyárral bérletszűnetben: *Sulamith*. Zsidó dalmű 4 felvonásban.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

Laptulajdonos: a Csokonai-nyomda.

Érvényes 1899. október hó 1-től.

Sz. v.	Gy. v.	Tv. sz.	Sz. v.	Sz. v.	Tv. sz.	Állomások.	Tv. sz.	Sz. v.	Sz. v.	V. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.
170	1702	1754	1706	1710	1742		1745	1709	1707	1723	1713	1701	1703
I-III.	I-II.	II-III.	I-III.	I-III.	II-III.		II-III.	I-III.	I-III.	I-III.	II-III.	I-II.	II-III.
9.15	1.55		7.05			ind.	Budapest k. p. u.	érk.					
2.29	5.35		1.24	4.06	6.05	énd.	Püspök-Ladány	érk.	5.13	9.45	11.23	1.28	1.50
3.36	6.26		2.33	5.14	7.40	érk.	Debreczen	ind.	3.37	8.15	10.27	12.00	9.48
5.18	8.18			9.42	9.42	rk.	Nyiregyháza	ind.		6.44	6.44		9.01
7.04	10.30			11.26	11.26	érk.	Szerencs	ind.		5.10	5.10		6.41
6.58			8.52	8.52		érk.	Büd-Szt-Minály	ind.		3.10	3.10		5.00
6.16						érk.	Nagy-Léta-Vrtes	ind.					5.30
	11.35					ind.	Füzes-Abony	érk.					5.25
3.56	6.46	8.20	3.00	5.22		ind.	Debreczen	érk.		6.45	10.12	7.51	8.56
4.58	7.29	9.47	4.01	6.35		érk.	Ermihályfalva	ind.		5.27	9.14	6.36	8.15
9.09			8.21			érk.	Nagyvárad	ind.			5.13		6.50
5.10	7.31	9.58	4.11	6.00		ind.	Ermihályfalva	érk.	9.09				11.00
6.03	8.06	11.15	5.04	8.00		érk.	Nagy-Károly	ind.	5.09	9.06		6.22	8.12
			10.17			érk.	Zilah	ind.	4.05	8.15		5.18	7.41
	2.23	2.23	5.14	8.30		ind.	Nagy-Károly	érk.		9.18		10.17	4.07
6.11	8.08	11.25	5.41	9.04		ind.	Gilvác	érk.		3.57	8.07	5.13	7.39
6.39	8.26	12.04	5.42	9.09		ind.	Szatmár	érk.		3.92	7.39	4.38	7.21
6.40	8.27	12.05	5.42	9.09		érk.	Nagy-Bánya	ind.		3.22	7.37	4.35	7.20
7.08	8.50	12.46	6.11	9.50		érk.	Fehér-Gyarmat	ind.		2.47	7.09	4.00	6.59
10.41			10.17			érk.	Szatmár	érk.					5.50
2.25				5.50		ind.	Királyháza	érk.	Gy. v.	2.42	6.57		6.58
9.22				11.41		érk.	Bátyu	ind.	1703.	1.33	5.49		6.08
4.10				11.41		ind.	Királyháza	érk.	1703.	1.33	5.49		6.08
7.18	8.52		6.23	11.49		érk.	Taraczköz	ind.	1703.	1.33	5.49		6.08
8.27	9.44		7.36	1.10		érk.	M.-Sziget	érk.	1703.	1.33	5.49		6.08
10.28			9.52	4.42		érk.	Akna-Szlatina	ind.	1703.	1.33	5.49		6.08
		Sz. v.				érk.	Kis-Booskó	ind.	1703.	1.33	5.49		6.08
		1712.				ind.	Körösmező	ind.	1703.	1.33	5.49		6.08
6.55		1-III.	5.30			érk.	M.-Sziget	érk.	1703.	1.33	5.49		6.08
8.49	9.51		7.48			ind.	Sziget-Kamara	érk.	1703.	1.33	5.49		6.08
10.14			9.14			érk.	Nagy-Booskó	ind.	1703.	1.33	5.49		6.08
10.15			9.15			érk.	Kis-Booskó	ind.	1703.	1.33	5.49		6.08
10.50	11.18	7.20	9.50			érk.	Körösmező	ind.	1703.	1.33	5.49		6.08
			2.26			érk.	Körösmező	ind.	1703.	1.33	5.49		6.08
V. v.	V. v.		V. v.	V. v.									
1728	5612.		5614	1726.									
I-III.	I-III.		I-III.	I-III.									
11.38	6.55		3.45	10.00									
11.40	7.02		3.52	10.07									
11.47	7.07		3.57	10.08									
12.13	7.43		4.33	10.88									
12.14	7.51		4.43	10.39									
3.50	8.02		4.54										

* Budapest k. p. u. Püspök-Ladány között az 1708. sz. személyvonatnál, Püspök-Ladány és Nagy-Károly között az 1706. és 1707. sz. személyvonatoknál naponta, továbbá Debreczen—Püspök-Ladány között az 1705. sz. személyvonatnál minden kedden a szomszédos forgalmu menetjegyek használata ki van zárva.

A híres
Haldek-féle
Elit magvak
u. m. 95% csirakéességü
Oberndorfi répamag
99 1/2 % tisztaságu
luczerna-mag stb.
jutányos áron kaphatók.
Haldek mag-nagykereskedésében, József Ő cs. és kir. Fensége udvari szállítójánál Budapesten, Károly-körút 9. s a vidéken **minden jobb üzletben**, mely magot tart.
A cég Debreczeni képviselője **Konrád L.** ur Arany János-utca 28. sz.

Hirdetések
a legjutányosabb árban felvételnek
kiadóhivatalunkban
Kossuth-utca 13. sz.

Utolsó hét.

MÁRCIUS 6-ÁN
VISSZAVONHATATLANUL
UTOLSÓ HUZÁSA
A BUDAPESTI POLIKLINIKAI EGYESÜLET KÖRHÁZA
JAVÁRA RENDEZETT
NAGY JÖTEKONYSÁGI SORSJÁTEKANAK
FŐNYEREMÉNY: **100,000** KORONA.
EZENKIVÜL 5000, 1000 stb. KORONA
ÉRTEKŰ NYEREMÉNYEK, MELYEK
20%
LEVONÁSAVAL KÉSZPENZBEN KIFIZETETNEK.
Egy sorsjegy ára csak 1 KORONA.

Levélpapírok

kereskedelmi levelezéshez ne-
gyed és nyolczad alakban, fehér,
vonalzott, koczkázott és merített
minőségben, **nyomással** és
anélkül.

Doboz-levélpapírok egyszerü,
finomabb, valamint a legnagyobb
fényüzéssel és művészettel ki-
állított formában.

Billet du Correspondence,
csinos tokokban.

Legujjabb

„Monopresse“

melylyel mindenki a legegysze-
rűbb módon önmaga készítheti
monogramjait.

Darabja 25 kr.

Névjegyek a legszebb nyomással.

Irodai papírok

mindenféle minőségben és vastag-
ságban és pedig:

fogalmazó-,
középfinom irodai
legfinomabb „
okmány- és
miniszteri papír.

Író tollak, Tollszárak, Tentatartók.

Kuhn-féle, Soenneken- és Birming-
ham-tollak, egyenkint, tuczat-
kint és dobozokban.

Tollszárak óriási választékban a
legegyszerűbbtől a legdiszesebb
kivitelig, — fa, kaucsuk, nikkel,
szaru, sündisznó-lüske és csont-
ból.

Irodai és disztentatartók, zseb-
ben hordozható tentatartók fából,
nikkelből, mindenféle elképzel-
hető alakban

nagy készlet olcsó áron kapható a

CSOKONAI-
papirkereskedésben

Debreczen, Kossuth-utca 13a.